

foreligge, saa vil saa vel det ærede Medlem som jeg kunne se, hvor meget eller hvor lidt der er i de Rygter, der saaledes ere forebragte ham, og som han neppe heller nu vil indestaa for selv. — Det ærede Medlem talte om Efterskoler af forskellig Art. Jeg kan med Hensyn til hele dette Spørgsmaal oplyse, at det er til Overvejelse i Administrationen, og Inspektørerne have vist Interesse derfor, men jeg er af den Mening, at det hellere maa komme med Grønlændernes egen Bistand, og at det ikke skal være noget, der paanødes dem fra dansk Side. Det er netop en af de Op-gaver, jeg mener, Landsraadene skulle have, saa vi sikre os fremmelige Grønlænderes Medvirkning i Spørgsmaal af den Karakter. Jeg tror, derved kommer det hele ind i en langt bedre Gænge. — Det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor jeg endnu ikke havde forelagt Handelen det nedsatte Udvalgs Betænkning og Tillægsbetænkningen. Jeg modtog denne Betænkning den 10. Februar, og da jeg havde faaet fuldstændig Bekræftelse paa, at Betænkningen vilde tilraade at lovgive saaledes, som jeg her har foreslaaet, nemlig med Adskillelse af Handel og Administration, og at Betænkningens Indhold vilde vise, at man i al Fald forudsatte en lang Overgangstid for de paapegede principielle Hovedforandringer, saa havde jeg tilstrækkeligt til at kunne forelægge mit Lovforslag, idet de andre Spørgsmaal, som berøres i Betænkningen, ikke komme selve det foreliggende Lovforslag ved. Det vil det ærede Medlem ogsaa selv fuldstændig erkende, naar han kommer til at gennemlæse Betænkningen. Jeg har ikke kunnet forelægge den endnu, fordi den for det første skal trykkes, inden den kommer frem for Offentligheden, men dernæst, fordi det har været nødvendigt for mig at indhente forskellige Erklæringer, som ville komme med, naar det hele bliver trykt. Der er, som jeg sagde ved Mødets Begyndelse, afgivet en Tillægsbetænkning til mig fra handelskyndige Medlemmers Side. Den har jeg indhentet Direktoratets Erklæring over. Desuden forekommer det mig naturligt, naar den kritiske Undersøgelse af et enkelt Firmas Forhold skal finde Sted, at da ogsaa Resultatet af denne Undersøgelse kommer med i det Materiale, der kommer til at foreligge trykt for Offentligheden.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtalte sig jo i det hele velvilligt overfor Lovforslaget. Kun til en enkelt af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, skal jeg

knytte et Par Ord. Det ærede Medlem sagde, at man burde lære Grønlænderne Dansk. Det er ikke et Spørgsmaal, som vedkommer Indenrigsministeren, den Side af Sagen ligger under Kultusministeren, men jeg har Lyst til at gøre en enkelt Bemærkning her. Ved mine Sammenkomster med Grønlænderne talte jeg ikke med dem om dette Spørgsmaal, fordi jeg ikke vilde give dem Indtryk af, at jeg mente, at en saadan Bevægelse særlig skulde rejses fra dansk Side. Ved en af Sammenkomsterne udtalte imidlertid en af Forstanderne, om der ikke kunde blive aabnet dem Adgang til at lære Dansk, og jeg sagde da dertil, at det kunde der sikkert godt, navnlig naar de selv udtalte Ønske derom, og at der sikkert var Villighed til at oprette Kursus i saa Henseende. Ved de senere Sammenkomster talte jeg med Grønlænderne om det og fortalte dem hvert Sted, at jeg ikke selv havde berørt dette Spørgsmaal heroppe, men at det var kommet frem overfor mig fra Grønlændernes egen Side, og at jeg derfor vilde udtale mig om det overfor dem. Det viste sig da ved de forskellige Sammenkomster, at medens man ikke havde noget større Ønske om, at der skulde være tvungen Undervisning i Dansk, var der et ret almindeligt Ønske om, at der skulde være Adgang til frivillige Kursus i Dansk. Jeg tror ogsaa, at Præsterne og Lærerne ved Seminariet deroppe have deres Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, ligesom jeg føler mig overbevist om, at min Kollega, Kultusministeren, følger det med varm Interesse.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), der jo var den, der var mindst velvillig overfor Lovforslaget, og som havde overordentlig mange Indvendinger. Jeg maa dog tilstaa, at jeg tror, det vil gælde om de allerfleste af dem, at de ikke ville staa for en nøjere Prøvelse.

Det ærede Medlem rettede en Forespørgsel til mig, idet han spurgte, om jeg havde talt med de handelskyndige Medlemmer i Udvalget, og om de havde ment, at der ikke var begaaet Misligheder af nogen Art ved Direktoratet. Ja, jeg har talt med de forskellige handelskyndige Medlemmer af Udvalget, og de have alle udtalt til mig, at det var deres Overbevisning, at der ingen Misligheder af nogen Art havde fundet Sted, men at det her drejede sig om Mangel paa merkantil Indsigt og Erfaring i Ledelsen. Nu sagde det ærede Medlem — og det undrer mig unægtelig, at han vilde sige det — at det egentlig